

## Koncertélmény beszámoló

Az első koncertélmény, amiről szeretnék említést tenni, az 2019.01.11-én tartott BAK Party volt, a JATE-ban, Szegeden.

Kb este 8 körül értünk oda, a táncter egyelőre zárva volt. Ittunk még egy sört, elszívtunk egy cigit. Kis idő elteltével az estét Cord DJ set-je nyitja meg.

Kifinomult world/glitch hop/trip hop műfajba tudnám sorolni. Leginkább OTT-Tipper keveréknek éreztem, a közönség igencsak langyos volt. A helyszínhez egyébként teljes mértékben illett véleményem szerint a zene – a plafonon lyukas – deformált textíliák voltak kifeszítve, amiket UV fénnel világítottak meg.

Utána a Sardinelli nevű együttes játszott. Cord még nem fejezte be a szettjét, a banda már próbálta a hangzást, olyan benyomást keltett bennem, mintha a férfi nem akarta volna abbahagyni a DJ-zést, közben pedig az énekes elkezdett ráhalandzsázni az éppen-szóló zenére. Hangján egy delay-effekt volt, aminek az ideje az egész (!) koncert alatt változatlan volt.

Hamarosan belekezdtek, a színpadon egy basszusgitáros, két gitáros, egy dobos, az énekes és egy tag egy lappal volt. A második szám végén az egyik gitáros lement a színpadról és megköszönték a részvételt neki – ekkor vettem észre a másik gitárost, aki végig a háttérben játszott.

Kezdetben nehezen azonosultam a Sardinelli-által keltett hangzásvilágban, aztán mire belejöttem úgy éreztem egy képletük van a számokra és azt az összesre ráhúzzák.

Hangzásvilágát tekintve progresszív szinti/rock trance-nek tudnám nevezni. Egy idő után elég kiszámítható kezdett lenni a koncert.

Aztán az egyik pillanatban elérkeztünk *oda*. Szubjektíven fogalmazok – abban a pillanatban éreztem azt, hogy NA, erre vártam, ezért jöttem.

Mintha a semmiből jött volna, az egyik pillanatban lefelezték a tempót és metálos breakdown-hoz hasonló ütemet diktáltak néhány másodperc erejéig. A szinti és a gitár hangokat egy slicer effekten keresztül hallhattuk, amiknek szaggatását variálták kicsit.

Részemről ez volt a Sardinelli - és az aznapi est - csúcspontja, bár ott, akkor még vártam többet is. Utána eljátszottak még egy-két számot, de számomra ugyanaz a meder volt, amiben egyszer már lefolyt a víz.

Ezután megittunk barátaimmal még egy-két-három sört és elszívtunk pár cigit.

Idő közben a JATE színpadján folytatódott a forgás – ezt követően AD-M & Yury DJ szetjé következett, akik psytrance/goa-t játszottak.

Hát, na. Először volt részem ilyen stílusú bulin részt venni. Alapvetően az ötlet király volt, de elég meredek húzásnak tartom, hogy 3 órán keresztül váltakozik a drop és a veretés.

Ezzel önmagában nem is lenne gond, de amikor a veretés ugyanaz, mint az előző és a következő, legfeljebb más hangnemben, az számomra igen hamar kiszámíthatóvá és unalmassá vált.

Erről ennyit.

Összeségében Cord-ot és Sardinellit ajánlom, az AD-M & Yury-féle psytrance/goa bulit pedig csak azoknak, akik akkora mennyiségű tudatmódosító szer alatt állnak, hogy az érzékeikben sem bízhatnak.

A második koncertélmény eredetileg az Inert Mass-ről szólt volna, de mivel a barátom elhívott aznap Szegedre, így végül a másnapi Marc Sabat-ra mentem, 2019. 01. 12-én 19:00-tól a Trafóban, az Átlátszó Hang fesztivál keretein belül.

Nikolaus is ott volt az estén, de egymás jelenlétet egy tekintetváltással konstatáltunk, talán meg sem ismert. A kávézóból átmentünk a nagy koncertterembe.

A színpad köré székek voltak téve, itt helyet foglaltunk hamar.

A hátsó lelátóról az egyik ott dolgozó férfi úgy bukfencezett le, mintha már az is az előadás része lett volna.

A terem fekete, tágas, magasról két lámpa világított a színpadra.

Két lány hegedűvel ült a háttérben, az előtérben két kottaállvány és két mikrofon volt.

Sara Cubarsi-Fernandez és Xenia Gogu adott elő, kezdésként a Les Duresses II Intonation after Morton Feldman 1 és 2-t játszották.

Mikor vége lett az emberek megtapsolták. Véleményem szerint magával-ragadóan játszották a lányok ezt a darabot.

Ezután a Two Commas és a Duas Quintas következett. A Duas Quintas végére szokásomhoz híven elszundítottam néhány percre és a vége előtt felébredtem.

Nehezemre esik erről az élményről írni, de minden erőmet latba vetve összegzem most.

A lányok sokat segítettek a figyelmem fenntartásában. Játékok kifinomult és pontos volt – ha volt is hiba, én nem igazán érzékeltem – a darab részeként éltem meg. Sara volt, hogy egyedül játszott, úgy éreztem ő dominál a színpadon, mindazonáltal Xenia elengedhetetlen része volt az egésznek.

Gyönyör és néhol borzongás volt bennem játéuk alatt, talán ez is volt a célja Marc Sabbat-nak, nem tudom. Számomra nehéz megfogni az effajta zene lényegét, az egyetemen kezdtem el egyáltalán hallgatni ilyet, talán hiányzik belőlem a képesség, ami értelmezni tudná és megfelelő helyre rakni a tapasztalatot.

Az első darab után tapsoltak az emberek, az utána következő darabok utáni szünetekben már nem – az első tapsot sem értettem igazán.

Ugyanakkor, ami határozottan tetszett, az a légkör – nem mondom, hogy randizni ide vinnék lányt - de volt valami a levegőben, abban a teremben, aznap este.

Mintha megtelt volna a tér elektromossággal és feszülő figyelemmel, a két lány játékában és mozdulataiban.

Ami a legjobban tetszett az a Sei Bach-Intonazioni per Violino Solo, IIa by Johann Sebastian Bach, Intonation and 2nd voice composed by Marc Sabat c. darab volt, ebben éreztem a legnagyobb (élet)energiát, talán laikus fülem ebben talált egy kis kapaszkodót végre.

Mindenki alig mozdult, bár azt érzékeltem, hogy a koncert végére többen lehajtott fejjel ültek – talán megpihentek, talán átszellemültek – nem tudom.

A darabok után szólt az Átlátszó főszervezője, Gryllus Samu, hogy most egy kis szünet következik és utána hallhatjuk a Cucumber Serenades-t és egy installációt is megtekinthetünk és bele is nyúlálhatunk. Ennek a hírnek roppant mód örültem.

Kimentünk egy cigire és ekkor felhívott telefonon egy pesti ismerős leányzó, hogy találkozzunk.

Nos, több sem kellett nekem, otthagytam a koncert második felét és végül is vele töltöttem az estét.